

ΚΛΕΙΔΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ «ΜΙΛΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Ι-ΤΕΥΧΟΣ Β'»

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Τα στοιχεία που αναγράφονται στο εξώφυλλο των δοκιμίων είναι ήδη καταχωρημένα στην Πλατφόρμα Καταχώρισης δεδομένων των δοκιμίων. Το μόνο στοιχείο που πρέπει να καταχωρήσετε είναι ο Κωδικός του Διορθωτή (ΚΔ) για κάθε δοκίμιο που διορθώνετε. Ο ΚΔ αποτελείται από τα αρχικά σας και έναν αριθμό σε συνεχή αρίθμηση (π.χ. ΑΠ1, ΑΠ2, ΑΠ3 κ.τ.λ.). Ο ΚΔ πρέπει να είναι μοναδικός για κάθε δοκίμιο που διορθώνετε και πρέπει να αναγράφεται και πάνω στο εξώφυλλο του δοκιμίου.

Σημαντικές οδηγίες:

- Τις ασκήσεις 1 και 2, θα τις αξιολογείτε ως εξής: α) **κωδικός 0:** για οποιαδήποτε λανθασμένη απάντηση και β) **κωδικός 2:** για τη σωστή απάντηση (και χωρίς άρθρο είναι σωστές οι απαντήσεις).
- Τις ασκήσεις 3 μέχρι 6, οι οποίες είναι πολλαπλής επιλογής, θα τις αξιολογείτε ως εξής: θα σημειώνετε στο έντυπο διόρθωσης τις απαντήσεις των μαθητών/μαθητριών (δηλαδή α, β ή γ) και όχι αν είναι σωστή ή λανθασμένη η απάντηση. Θα βάζετε τον **κωδικό 0** όταν οι μαθητές/μαθήτριες προσπαθούν να επιλύσουν την άσκηση (υπογραμμίζοντας, κυκλώνοντας λέξεις/φράσεις από οδηγίες κ.λπ.) χωρίς όμως να δίνουν κάποια ξεκάθαρη απάντηση.
- Όταν οι μαθητές/μαθήτριες δεν δίνουν καμία απάντηση, θα δίνετε τον κωδικό **99** (απουσία οποιασδήποτε προσπάθειας επίλυσης της άσκησης). Όταν οι μαθητές/μαθήτριες επιλέγουν δύο ή περισσότερες απαντήσεις, θα δίνετε τον κωδικό **77**. Αυτό ισχύει για όλες τις ασκήσεις του δοκιμίου.
- Στις ασκήσεις 3 μέχρι 6, αν οι μαθητές/μαθήτριες κυκλώνουν μία απάντηση και επιπρόσθετα γράφουν την απάντηση τους στον κενό χώρο που δίνεται, τότε αξιολογούμε την απάντηση που κύκλωσαν. Αν όμως γράφουν την απάντηση τους, χωρίς να κυκλώνουν μία από τις επιλογές που δίνονται αξιολογούμε την απάντηση που γράφουν.

ΑΣΚΗΣΗ 1: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

Αριθμός άσκησης	Περιγραφή άσκησης	Κωδικοί*	Σωστή απάντηση
1.1	Δευτέρα	0 ή 2	Οδοντίατρος
1.2	Τετάρτη	0 ή 2	Κολυμβητήριο
1.3	Πέμπτη	0 ή 2	Πρόβα
1.4	Παρασκευή	0 ή 2	Σινεμά
1.5	Σάββατο	0 ή 2	Θέατρο

ΑΣΚΗΣΗ 2: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

Αριθμός άσκησης	Κωδικοί	Σωστή απάντηση
2.1	0 ή 2	Αλόγου/ ζέβρας
2.2	0 ή 2	Του Κονγκό/της Αφρικής*
2.3	0 ή 2	γλώσσα
2.4	0 ή 2	Τριάντα (30) χρόνια***
2.5	0 ή 2	Τους πολέμους **

*Οι απαντήσεις «Κόμπο» και «Κόκο» δεν είναι αποδεκτές. Αν όμως δίπλα από αυτές αναγράφεται η λέξη «Αφρική» τότε θα τις αποδεχτούμε ως ορθές.

** Η απάντηση «από τους εχθρούς» αντί «από τους πολέμους», θεωρείται επίσης ορθή.

***Απαντήσεις χωρίς τη λέξη χρόνια δεν είναι αποδεκτές.

Σημείωση: Δεν λαμβάνεται υπόψιν ο αριθμός και η πτώση στην οποία είναι γραμμένη η λέξη.

ΑΣΚΗΣΗ 3: ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Αριθμός άσκησης	Κωδικοί
3.1	α, β, γ ή 0
3.2	α, β, γ ή 0
3.3	α, β, γ ή 0

ΑΣΚΗΣΗ 4: ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Αριθμός άσκησης	Κωδικοί
4.2	α, β, γ ή 0
4.3	α, β, γ ή 0
4.4	α, β, γ ή 0
4.5	α, β, γ ή 0
4.6	α, β, γ ή 0
4.7	α, β, γ ή 0

ΑΣΚΗΣΗ 5: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Αριθμός άσκησης	Κωδικοί
5.1	α, β, γ ή 0
5.2	α, β, γ ή 0
5.3	α, β, γ ή 0
5.4	α, β, γ ή 0
5.5	α, β, γ ή 0

ΑΣΚΗΣΗ 6: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Αριθμός άσκησης	Κωδικοί
6.1	α, β, γ ή 0
6.2	α, β, γ ή 0
6.3	α, β, γ ή 0
6.4	α, β, γ ή 0
6.5	α, β, γ ή 0

ΑΣΚΗΣΗ 7: ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΚΡΙΤΗΡΙΟ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ	ΚΩΔΙΚΟΙ
A. Κειμενική δομή και περιεχόμενο	A1: Περιεχόμενο*	2: Η αφήγηση περιέχει σχεδόν όλα (≥5) τα συστατικά ενός επεισοδίου (παρουσίαση πρωταγωνιστών, σκηνικού, εναρκτήρια πράξη, στόχο, προσπάθεια, αποτέλεσμα, κλείσιμο ιστορίας). 1: Η αφήγηση περιέχει τα μισά περίπου (3-4) συστατικά ενός επεισοδίου. Δεν γίνεται αναφορά σε όλα τα γεγονότα των εικόνων. 0: Παραγωγή περιγραφικού παρά αφηγηματικού κειμένου.

	A2: Κίνητρα – Στόχοι	2: Πιο συστηματικές αναφορές (από 3 και πάνω) στα κίνητρα των πρωταγωνιστών (π.χ. «για να», «έτσι ώστε», «επειδή», «γιατί», «διότι», «να». Δεν μας πειράζει αν επαναλαμβάνεται το ίδιο). 1: Σποραδικές αναφορές στα κίνητρα και στους στόχους των πρωταγωνιστών με απλό λεξιλόγιο (π.χ., «ηθελε να φαη τα πουλάκια», «ετρεχει να την πιασι»). 0: Απουσία αναφορών στα κίνητρα.
	A3: Κειμενικοί δείκτες	2: Εκτεταμένη χρήση συνδετικών, φράσεων ή συνδέσμων που ορίζουν πρωτίστως τον χρόνο (π.χ., «στην αρχή», «στη συνέχεια», «στο τέλος», «όταν», «ύστερα», «αργότερα», «καθώς», «σε λίγη ώρα» κ.λπ. Τουλάχιστον δύο διαφορετικά εξειδικευμένα) 1: Απλές προτάσεις με αξιοποίηση δεικτών, όπως «και» και «μετά», σχεδόν αποκλειστικά ή κατ' επανάληψη. 0: Απουσία σύνδεσης προτάσεων. Παραγωγή μεμονωμένων λέξεων.
	A4: Χρήση τρίτου προσώπου	1: Η αφήγηση γίνεται σε τρίτο πρόσωπο. 0: Η αφήγηση δεν γίνεται σε τρίτο πρόσωπο.
B. Γραμματική	B1: Σχηματισμός ρηματικών και ονοματικών τύπων	2: Πλήρεις προτάσεις με μορφολογικούς τύπους του ρήματος και του ονόματος ορθά σχηματισμένους (βλ. δείγμα λόγου 4). (Σε περισσότερες από τις μισές περιπτώσεις εμφανίζονται ρηματικοί και ονοματικοί τύποι σωστά σχηματισμένοι). Είναι απαραίτητο να υπάρχει και προθετική φράση. 1: Πιο πλήρεις προτάσεις (σε σχέση με το προηγούμενο επίπεδο), στις οποίες, όμως, παρουσιάζονται ασυμφωνίες που δυσχεραίνουν την κατανόηση του νοήματος: α) στην περίπτωση των ρημάτων: στο πρόσωπο και στον αριθμό και β) στην περίπτωση των ονομάτων: στη πτώση, στο γένος και στον αριθμό. (Σε περισσότερες από τις μισές περιπτώσεις εμφανίζονται ρηματικοί και ονοματικοί τύποι με ασυμφωνίες). (βλ. δείγμα λόγου 3α). 0: Ελλιπείς προτάσεις που δεν συμπληρώνονται από τα συμφραζόμενα (βλ. δείγμα λόγου 3β). Σημείωση: Πρώτα αποφασίζουμε αν είναι ελλιπείς προτάσεις ή πλήρεις. Αν είναι πλήρεις τότε δίνουμε κωδικό 1 ή 2. Σε περίπτωση που έχουμε ελλιπείς προτάσεις δίνουμε κωδικό 0.

	B2:Παράταξη / Υπόταξη (δευτερεύουσες προτάσεις)	2: Υποτακτική σύνδεση προτάσεων, π.χ., χρονικές προτάσεις («αφού», «όταν», «μόλις»), αιτιολογικές προτάσεις («γιατί», «επειδή», «διότι»), τελικές (για να, να), συμπερασματικές («ώστε»), αναφορικών («που») κ.ο.κ. 1: Κυρίως παρατακτική σύνδεση προτάσεων (π.χ., «και», «μετά», «αλλά» με στοιχεία επανάληψης, σειρά κύριων προτάσεων χωρίς κόμματα). 0: Απουσία σύνδεσης προτάσεων. Μεμονωμένες λέξεις.
	B3α: Σημεία στίξης (τελείες)	1: Η στίξη είναι σε γενικές γραμμές κατάλληλη και διευκολύνει την κατανόηση (Στις περισσότερες από τις μισές προτάσεις γίνεται σωστή χρήση της τελείας. Εξετάζω για το μικρότερο αριθμό που έπρεπε να έχει το κείμενο. Αγνοώ τη χρήση μικρού γράμματος μετά από τη χρήση τελείας). 0: Ελλιπής χρήση σημείων στίξης, που καθιστά δυσανάγνωστο το κείμενο (Στις μισές ή λιγότερες από τις μισές προτάσεις γίνεται σωστή χρήση της τελείας).
	B3β: Σημεία στίξης (τονισμός)	1: Ο τονισμός σε γενικές γραμμές είναι κατάλληλος και διευκολύνει την κατανόηση (Στις περισσότερες από τις μισές λέξεις γίνεται σωστή χρήση τονισμού). 0: Απουσία τονισμού ή παρατονισμός (Στις μισές ή λιγότερες από τις μισές λέξεις γίνεται σωστή χρήση της οξείας).
	B4: Ορθογραφία	1: Υπάρχουν προβλήματα ορθογραφικής φύσης, που αφορούν κυρίως στο θέμα και λιγότερο στην κατάληξη (π.χ. «σκήλο», «φαγιτό», «παραμίθι» (Στις περισσότερες λέξεις υπάρχει σωστή κατάληξη –ιζω, –ηκε κ.λπ. Μας ενδιαφέρουν καταλήξεις ρημάτων, ουσιαστικών, επιθέτων και τα άρθρα). 0: Χρήση κεφαλαίων-πεζών χωρίς διάκριση ή λατινικών χαρακτήρων. Προβλήματα ορθογραφικής φύσης κυρίως στην κατάληξη (π.χ. «ίδαι», «φοβίθηκε», «σκέφτηκε», «σκηλάκη», «τέλιοσε»). (Στις μισές ή λιγότερες από τις μισές λέξεις υπάρχει σωστή κατάληξη –ιζω, –ηκε, –ώνω κ.λπ.).
Γ. Λεξιλόγιο	Γ1: Εξειδικευμένο λεξιλόγιο στα ρήματα	2: Γίνεται χρήση «εξειδικευμένου» λεξιλογίου στα ρήματα (π.χ. ≥3 «ζούσε», «πρόσεχε», «πέταξε», «έδιωξε», «προσπάθησε», «σκοτώσει», «σκαρφαλώνω», «κυνηγούσε», «νευρίασε», «δάγκωσε», «επέστρεφε», «επιτέθηκε», «συνέχισε», «παρακολουθούσε», «πλησίασε», «φτερούγισε»,

		«τρομάζει», «κοιτάζει», «περίμενε», «σώζει», «γλιτώσει», «αρπάξει», «τσακώνονται»). 1: Γίνεται χρήση βασικού λεξιλογίου στα ρήματα (π.χ. «πηγαίνω πάνω», «φοβήθηκε», «έβλεπε», «τραβούσε», «στάθηκε», «ανέβηκε»). (Τα μισά ρήματα ή περισσότερα από τα μισά που εμφανίζονται στο κείμενο θεωρούνται «βασικά»). 0: Γίνεται, κυρίως, άστοχη χρήση ρημάτων. Σημείωση: Και οι μετοχές ενεργητικής φωνής αξιολογούνται ως ρήματα (π.χ. παρακολουθώντας)
	Γ2: Εξειδικευμένο λεξιλόγιο στα ουσιαστικά	2: Γίνεται χρήση «εξειδικευμένου» λεξιλογίου στα ουσιαστικά (π.χ. ≥3 «περιστέρι», «τροφή», «φωλιά», «ουρά», «αηδόνι», «παπαγαλίνα», «κλαδί», «σκουλήκι», «παραμύθι»). 1: Γίνεται χρήση βασικού λεξιλογίου στα ουσιαστικά (π.χ. «πουλί», «φαγητό», «γάτα», «σκύλος», «δέντρο»). (Τα μισά ή περισσότερα από τα μισά ουσιαστικά που εμφανίζονται στο κείμενο θεωρούνται «βασικά»). 0: Γίνεται κυρίως άστοχη χρήση ουσιαστικών.
	Γ3: Ποικιλία επιθέτων και επιρρηματικών στοιχείων	2: Γίνεται χρήση πιο «εξειδικευμένου λεξιλογίου» επιθέτων και επιρρηματικών στοιχείων. (π.χ. ≥3 «άγρια», «γρήγορα», «ξαφνικά», «τρομερή» κ.λπ. Σύνδεσμοι που αξιολογήθηκαν σε άλλα κριτήρια πιο πάνω ΔΕΝ θα αξιολογηθούν και εδώ ως χρήση επιρρηματικών στοιχείων). 1: Γίνεται χρήση κυρίως βασικού λεξιλογίου (π.χ. «μικρά», «πάνω», «κάτω», «μπροστά», «κοντά», «λίγο», «πολύ», «μέσα», «έξω» και αριθμητικά επίθετα π.χ. «τρία»). 0: Παρατηρείται απουσία επιθέτων και επιρρηματικών στοιχείων. Σημείωση: Και οι μετοχές παθητικής φωνής αξιολογούνται ως επίθετα (π.χ. αγριεμένος)

Προσοχή: Αν οι μαθητές/μαθήτριες δεν γράψουν απολύτως τίποτα στην άσκηση 7, θα σημειώσετε σε όλα τα κριτήρια τον **κωδικό 99**.

Σημείωση: Λέξεις της κυπριακής διαλέκτου γίνονται αποδεκτές αν ταιριάζουν με το συγκεκριμένο της πρότασης (π.χ. «βούρησε», «άκκασε», «πεζούνι» κ.λπ.)

Επιπρόσθετες οδηγίες:

Όταν γίνεται αλλαγή στον χρόνο του ρήματος κατά τη διάρκεια της αφήγησης, την αγνοούμε. Στο κριτήριο A1 αναμένουμε τις πιο κάτω πιθανές απαντήσεις για κάθε συστατικό αφήγησης. Αν βρείτε και άλλες παρακαλώ ενημερώστε μας μέσω της Πλατφόρμας επίλυσης αποριών.

- Πρωταγωνιστές: πουλάκια, γάτα, σκύλος, μαμά (ποιος/ποια;)
- Σκηνικό: δάσος, κήπος, φωλιά, δέντρο κ.λπ. (πού;)
- Εναρκτήρια πράξη: Ήταν μια μαμά με τα πουλάκια της, ήταν τρία πουλάκια, ήρθε μια γάτα κ.λπ. **Σημείωση:** Η εναρκτήρια πράξη αναφέρεται στις πρώτες δύο εικόνες.
- Στόχος: η γάτα ήθελε να φάει τα πουλάκια, η γάτα ήθελα να αρπάξει, κ.λπ. (γιατί;)
- Προσπάθεια: η γάτα σκαρφάλωσε ή ανέβηκε στο δέντρο, η γάτα προσπάθησε να τα πιάσει, η γάτα ήθελα να πιάσει τα πουλάκια κ.λπ. (πώς;)
- Αποτέλεσμα: Τη δάγκωσε ή κυνήγησε ένας σκύλος, δεν τα κατάφερε η γάτα κ.λπ.
- Κλείσιμο: Η γάτα έφυγε ή απομακρύνθηκε.

Δείγματα λόγου:

1.

Μια φορά κι έναν καιρό έχει δέντρο. Το δέντρο έχει μια φωλιά. Η φωλιά τα μωράκια και ένα μαμά. Η μαμά έφηγε. Και ήταν μια γάτα. Η γάτα περιμένει. Η γάτα περνάει το δέντρο και έχει ένα σκύλο. Ο σκύλος έχει στήμα η γάτα του ουρά. Η γάτα έφηγε και τα μωράκια είναι εδώ.

2.

Μια φορά κι έναν καιρό είχε ένα πουλί. Μια μέρα χτύπησε το πουλί χύρισε στο σπίτι του. Είδε τα παιδιά του και έφυγε. Μετά ήρθε τη γάτα και σιγά σιγά πήγε στο σπίτι του πουλιού. Ο σκύλος είδε τη γάτα και δάγκωσε την ουρά της γάτας. Μετά ήρθε η μαμά του πουλακιού και η γάτα έφυγε.

3. (α)

Μια φορά κι έναν καιρό ένα μαμά είχε δύο παιδιά
και ζουν στη φωλιά το δέντρο
Τη μαμά τη φέρνουν τα παιδιά και ερτεί
Μια γάτα τα μικρά πουλιά και η γάτα
είναι γελασμένη και πούλια. Η γάτα φεύγει
να φέρνει τα πουλιά και ερτεί ένα με
γάλο σκύλο. Και το σκύλο επιάσε
τη γάτα και η μαμά του ερτεί και ο
σκύλος φέρνει τη γάτα.

3 (β)

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα πουλάκι
εφθεί η γάτα περίπνε εανέθηκε εφθεί
σκύλος την δαγκώσε και εφίχεν

4.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν τρία πουλιά
που τα δύο πουλιά ήταν μικρά και το
άλλο πουλί ήταν μαμά τους. Η μαμά
τους πήγε να βρει φαγητό και μια
γάτα πήγε κοντά τους, και ήθελε
να τα φάει. Μετά ένας σκύλος
είδε τη γάτα την κυνήγησε πολύ.